

לקוטי תורה • פרשת במדבר • מאמר 12

בישעיה סי' י"א ז'

"והאריה כבקר יאכל תבן" (ישעיהו יא, ז)

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/12](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/12)

1 בישעיה סיי ייא ז'

בישעיה, פרק ייא, [פסוק] ז'.

2 ואריה כבקר יאכל תבן. הנה כבר נתבאר כי שעורה היא בחיי שיעור ה' שהיא שיעור ומדה הנמשך מבחי' ה'

"והאריה, כבקר, יאכל תבן". והנה כבר התבאר ששעורה היא בחינת שיעור ה"א, כלומר שיעור ומידה הנמשכים מבחינת ה"א,

שהוא בחיי רוח פיו ית' הוא מאכל בהמה פיי השפעת המלאכים הנקראים בשם בהמות וחיות.

שהיא בחינת "רוח פיו" יתברך. זהו מזון לבהמה, כלומר השפע למלאכים, הנקראים בשם בהמות וחיות,

וכדכתיב פני אריה פני שור כו'. שמזה בוערים כמראה הלפידים באהבה ויראה לומר קדוש וברוך וימלוך וכו'.

כמו שכתוב "פני אריה", "פני שור" וכו'. מכוח שפע זה הם בוערים "כמראה הלפידים", באהבה ויראה, ואומרים "קדוש", "ברוך" ו"ימלוך" וכו'.

והשפעה זו שבמלאכים תלוי בעבודת ישראל למטה בזמן בית המקדש שהיו מקריבין עומר השעורים והניף הכהן את העומר כו'

ושפע זה למלאכים תלוי בעבודת ישראל למטה: בזמן בית המקדש היו מקריבים את עומר השעורים, והכוהן היה מניף את העומר וכו',

ומקטיר הקומץ באש של מעלה כו'. והנה אש של מעלה שבבית המקדש היה בדמות אריה והיא בחיי אריה דאכיל קרבנין.

ומקטיר את הקומץ על האש שלמעלה וכו'. והנה האש שלמעלה שבבית המקדש הייתה בדמות אריה, והיא בחינת "אריה דאכיל קרבנין" — האריה האוכל את הקרבנות.

(עיין זח"א [והר חלק א] ד"ו ע"ב). והענין כמו דאיתא בזהר שכמה מלאכים ממונים על התפלה שמקבלים ומעלים כו'.

(ראו זוהר, חלק א, דף ו ע"ב). והענין הוא כפי שמוכח בזהר: יש מלאכים רבים הממונים על התפלה, והם מקבלים אותה ומעלים אותה וכו'.

והיינו לפי שא"א לקול ודבור גשמי של האדם לעלות למעלה ולהתכלל במקורו א"ס ב"ה כ"א
ע"י המלאכים

וזאת משום שאי אפשר לקול ולדיבור הגשמיים של האדם לעלות למעלה ולהיכלל במקורם, באור אין סוף ברוך
הוא, אלא באמצעות המלאכים;

כמו שא"א להיות התלבשות הנפש בגוף האדם כ"א ע"י ממוצעים דהיינו ע"י הדם שהוא הנפש
כמו שאי אפשר לנפש להתלבש בגופו של אדם אלא באמצעות ממוצעים, כלומר באמצעות הדם, שהוא הנפש;
וגם הדם עצמו הוא גשמי אלא שע"י חמימות הדם מעלה אדים רוחניים. ועי"ז מתאחדים כחות
והתפשטות הנפש.

וגם הדם עצמו הוא גשמי, אך באמצעות חום הדם הוא מעלה אדים רוחניים, ועל ידי כך כוחות הנפש והתפשטותה
מתאחדים [עם הגוף].

(כמ"ש בספר הכוזרי מאמר שני ס"י כ"ו), כך ע"ד משל א"א להיות אור א"ס ב"ה מלוכש בקול ודבור
התפלה כ"א ע"י המלאכים שהם בחי שלוחי [שלוחין]

(כפי שכתוב בספר הכוזרי, חלק שני, סעיף 26). כך גם, בדרך משל, אי אפשר שאור אין סוף ברוך הוא יתלבש
בקול ובדיבור של התפילה אלא באמצעות המלאכים, שהם בחינת שליחים;

דהיינו שהם כלים לאור א"ס ב"ה הנמשך בהם ואור א"ס הנמשך בהם הוא הפועל והעושה בהם כרצונו
כלומר, הם כלים לאור אין סוף ברוך הוא הנמשך בהם, ואור אין סוף הנמשך בהם הוא הפועל ועושה באמצעותם
כרצונו.

ולכן תמיד מששת ימי בראשית הם עומדים במדרגה אחת כפי שיעור וגבול שנגבל בהם אור א"ס ב"ה
ולכן, מאז ששת ימי בראשית הם עומדים תמיד במדרגה אחת, לפי המידה והגבול שבהם הוגבל אור אין סוף ברוך
הוא.

ולכן אמר המלאך שוב אשוב אליך ובשליחותו של מקו' אמר לו כן כאלו הקב"ה מדבר בעצמו.
ולכן אמר המלאך: "שוב אשוב אליך"; והוא אמר לו זאת בשליחותו של מקום, כאילו הקדוש ברוך הוא מדבר
בעצמו.

3 וכן כתיב בהגר ותקרא שם ה' הדובר אליה וגו'. והיינו המלאך שדבר עמה לפי שאינן אלא המשכות בחי' אור א"ס ב"ה שנמשך בכמה מדרגות מלאכים וכלים מכלים שונים.

וכך גם נאמר על הגר: "ותקרא שם ה' הדובר אליה" וגו'. כלומר, המלאך שדיבר איתה; שהרי הם אינם אלא המשכות של בחינת אור אין סוף, ברוך הוא, הנמשכת במדרגות רבות של מלאכים ובכלים שונים זה מזה.

[ועמ"ש מזה בפ' כי תשא בד"ה שמאלו תחת לראשי וע' באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו סד"ה להבין מ"ש בפע"ח [כפרי עץ חיים] וסד"ה

[ועיין במה שנתבאר על כך בפרשת כי תשא, בדיבור המתחיל "שמאלו תחת לראשי"; ועיין באגרת הקודש, בסופה, בסוף הדיבור המתחיל "להבין מה שכתוב בפרי עץ חיים", ובסוף הדיבור המתחיל

להבין אמרי בינה] וזהו העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד שבורא מלאך אחד ע"י עשיית המצוה והיינו לפי שע"י מצוה זו שעושה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתערותא דלעילא

"להבין אמרי בינה".] וזהו [פירוש] "העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד": הוא בורא מלאך אחד באמצעות קיום המצוה. הטעם לכך הוא שעל ידי מצוה זו שהוא מקיים, באמצעות אתערותא דלתתא, באה אתערותא דלעילא,

כמו היושב ושונה הקב"ה שונה כנגדו והוא בחי' המשכת אור א"ס ב"ה בבחי' ומדרגת אותה המצוה בבחינת ומדרגת חכמה או בחסד כו' והמשכה זו הוא בבחי' מלאך בחסד במחנה מיכאל כו'.

כמו ב"היושב ושונה, הקדוש ברוך הוא שונה כנגדו". וזהו בחינת המשכת אור אין סוף, ברוך הוא, בבחינה ובמדרגה של אותה מצוה: בבחינת ובמדרגת חכמה או חסד וכו'. והמשכה זו היא בבחינת מלאך: בחסד, במחנה מיכאל וכו'.

4 והנה כאשר נמשך למטה במלאכים המשכת אור א"ס ב"ה לקבל התפלות ולהעלותם הרי הם נכללות באותו כח ואור ועי"ז יש כח להתפלה לעלות למעלה יותר ושם גבוה מעל גבוה כו'

והנה, כאשר אור אין סוף ברוך הוא נמשך למטה אל המלאכים, כדי לקבל את התפילות ולהעלותן, התפילות נכללות באותו כח ואור; ועל ידי כך יש לתפילה כוח לעלות למעלה עוד יותר, ושם — "גבוה מעל גבוה" וכו'.

[ועמ"ש מענין זה ע"פ מה יפו פעמיך בנעלים ובפ' מקץ בד"ה נר חנוכה מצוה כו'].

[ועיין במה שכתב בעניין זה על הפסוק "מה יפו פעמיך בנעלים", ובפרשת מקץ, במאמר המתחיל "נר חנוכה מצוה" וכו'.

ואם כך הוא בתפלה שכנגד הקרבנות הנה גם בקרבנות עצמן ג"כ כנ"ל שהקרבנות הן מן הבקר בחי פני שור שהוא מהשמאל וצריך לאכללא שמאלא בימינא בבחי פני אריה אל הימין:

ואם כך הוא בתפילה שהיא כנגד הקרבנות, הרי כך הוא גם בקרבנות עצמם, כנזכר לעיל: הקרבנות באים מן הבקר, מבחינת "פני שור", שהיא מן השמאל; ויש לכלול את השמאל בימין, מבחינת "פני אריה אל הימין".

5 והנה במשכן של משה לא היה האש של מעלה בדמות אריה כי משה לא רצה במלאך אלא ותצא אש מלפני ה' וגו'.

והנה, במשכן של משה האש שלמעלה לא הייתה בדמות אריה, משום שמשה לא רצה במלאך, אלא "ותצא אש מלפני ה'" וגו'.

[עיי' מ"ש ע"פ כנשר יעיר וסד"ה שובה ישראל בפ"י ונשלמה פרים שפתינו וע' בזהר ס"פ משפטים דקכ"ה א' ור"פ וילך דרפ"ג [דריש פרק ג'] ב' ובפ' האזינו דרצ"ח ב']].

[עיינו במה שנכתב על הפסוק "כנשר יעיר", ובסוף המאמר הפותח במילים "שובה ישראל", בביאור "ונשלמה פרים שפתינו"; ועיינו בזהר, סוף פרשת משפטים, דף קכ"ה ע"א; ותחילת פרשת וילך, דף רפ"ג ע"ב; ופרשת האזינו, דף רצ"ח ע"ב.]

6 והנה לעתיד לבוא כתיב הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד אפילו מבחינת משה ותהיה מעלת ומדרגת הנשמות הגבה למעלה מאד מבחי מלאכים וכמ"ש כעת יאמר כו'.

והנה, על העתיד לבוא נאמר: "הנה ישכיל עבדי, ירום ונשא וגבה מאד" — אפילו למעלה מבחינתו של משה. מעלתן ומדרגתן של הנשמות יהיו גבוהות מאוד, למעלה הרבה ממדרגת המלאכים, ככתוב: "כעת יאמר" וכו'.

ואמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] שהמלאכים יהיו חוץ למחיצת הנשמות עד שישאלו מהם מה פעל אל.

וחז"ל אמרו שהמלאכים יהיו מחוץ למחיצתן של הנשמות, עד שישאלו אותן: "מה פעל אל?"

7 וגם אמרו עתידים צדיקים שיאמרו מלאכים לפנייהם קדוש וע"כ לא תהיה העלאת הקרבנות והשפעת השעורה הנ"ל ע"י בחי ארי' [אריה] כ"א ע"י הצדיקים בעצמן.

וכן אמרו: "עתידים צדיקים שמלאכים יאמרו לפנייהם: קדוש". לכן העלאת הקרבנות והשפעת של השעורה שנוכרה לעיל לא יהיו באמצעות בחינת האריה, אלא באמצעות הצדיקים עצמם.

כמ"ש קדש ישראל וכו' לה' ראשית תבואתה שבח"י התבואה והשעורים יהי' [יהיה] נכלל בישראל עצמן

אבל אריה יהי' [יהיה] שוה כבקר

כמו שכתוב: "קדש ישראל וגוי לה' ראשית תבואתה", כלומר, בחינת התבואה והשעורים תיכלל בישראל עצמם.
אבל האריה יהיה שווה לשור,

ולא יאכל אריה את הקרבן הבא מן הבקר ושניהם יאכלו תבן שהוא בחי' השפעה שנמשך ונשפע מן
השעורים אבל לא השעורים עצמן:

והאריה לא יאכל את הקרבן הבא מן הבקר, ושניהם יאכלו תבן, שהוא בחינת השפע הנמשך מן השעורים, אך לא
את השעורים עצמן.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/12

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק